

Організація моніторингу якості освіти в університеті базується на наступних принципах: плановості, системності, безперервності, законності, об'єктивності, незалежності, гласності, ефективності.

Система якості навчального процесу в університеті контролюється на

4-х рівнях: студента, кафедри, факультету, університету. Контроль на рівні студента здійснюється для виявлення ступеню задоволеності якістю освітніх послуг, що надаються за допомогою анкетування 2 рази на рік ("Викладач очима студента"). За результатами анкетування складається аналітичний звіт, який обговорюється на Вченій раді університету, навчально-методичних радах факультетів.

Контроль на рівні кафедри здійснюється для виявлення досвіду у використанні нових технологій навчання, обміну досвідом, для зв'язку якості викладання з результатами навчання, виявлення причин низького рівня засвоєння студентами знань, оцінювання наявності і якості навчальних програм і методичного супроводу. Контроль виконується шляхом проведення відкритого заняття, контрольних відвідувань завідувачем кафедрою або членами методичної комісії. Результати взаємовідвідувань, відвідування відкритого заняття обговорюються на засіданнях кафедри, навчально-методичних семінарах.

Контроль на рівні факультету проводиться з метою виявлення рівня організації навчально-методичної роботи на кафедрі, оцінювання якості навчальних програм, навчально-методичної літератури, організації атестацій.

Контроль на рівні університету здійснюється з метою виявлення зв'язків між якістю навчально-методичної роботи і результатами навчання у різних викладачів і на різних кафедрах, а також для оцінювання якості освітніх послуг, що надаються на факультетах і в університеті.

При здійсненні контролю якості організації навчального процесу на будь-якому рівні складається програма перевірки та індикатори якості, що відповідають напрямку, який перевіряється. У системі контролю якості організації навчального процесу можуть бути використані наступні види перевірок: комплексна, яка здійснює аналіз і оцінку діяльності структурного підрозділу університету з усіх аспектів його діяльності; самообстеження - проводиться щорічно керівником структурного підрозділу з усіх напрямків діяльності і оформляється у вигляді звіту за навчальний рік; вибіркові перевірки - здійснюються з метою аналізу і оцінювання окремого напрямку діяльності конкретного структурного підрозділу; оперативну перевірку проводять у структурних підрозділах, в діяльності яких виявлені недоліки або відхилення у виконанні нормативних документів, що регулюють організацію освітньої діяльності. Організаційні питання з перевірки покладаються на відділ моніторингу якості навчального процесу, який створений за наказом ректора.

Таким чином, представлена система контролю якості освіти дозволяє охоплювати різними видами контрольних заходів умови реалізації освітнього процесу. Системний аналіз і оцінювання усіх показників, а саме діагностична функція контролю, від яких залежать результати освіти, дозволяють розробляти корекційні заходи і визначати напрями поліпшення освітньої діяльності на усіх рівнях.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про освіту» від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text>.
2. Про затвердження Порядку проведення моніторингу якості освіти : Наказ МОН України від 16 січня 2020 р. № 54. Київ. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/20154-20#n14>.
3. Осередчук О. / ПРИНЦИПИ МОНІТОРИНГУ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ / Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології, 2021, № 8 (112) С. 183-189.
4. Сторова І.В./Моніторинг та оцінювання якості освіти / навчально-методичний посібник до курсу.- Івано-Франківськ.- 2021. - 141 с.

Онщенко Т.Є., к.мед.н., доцент
Рябоконе О.О., д.мед.н., проф., зав. каф
Корнієнко О.О. к.мед.н., доцент
ЗДМФУ, кафедра інфекційних хвороб

ВИКОРИСТАННЯ ДИСТАНЦІЙНО – ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ МЕДИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Аналіз останніх досліджень і публікацій дозволяє зробити висновок про те, що досить багато уваги в дослідженнях вітчизняних і закордонних авторів відведено характеристиці дистанційного навчання [1, с.110]. Використання дистанційно-інформаційних технологій (ДІТ) в освітньому процесі медичних навчальних закладів є актуальним у сучасній професійній освіті. Під час підготовки майбутніх лікарів, особливо у період ведення військових дій, є доцільним використання ДІТ у освітньому процесі. Сьогодні необхідно, щоб кожен викладач міг підготувати та провести навчальне заняття з використанням ДІТ, що надає можливість викладачеві зробити заняття яскравішим, цікавим та захоплюючим [2].

Використання ДІТ в освітньому процесі змінює роль студента у навчанні – з пасивного слухача він стає активним учасником процесу навчання. При цьому відносини між студентом та викладачем змінюються у бік партнерських, а студент з об'єкта педагогічного впливу перетворюється на суб'єкт навчальної діяльності. У зв'язку з цим виникає проблема збільшення інтенсивності і насиченості занять.

Впровадження ДІТ у навчальний процес має два основні напрями: перший - комп'ютер включається в навчальний процес як "підтримувальний" засіб у рамках традиційних методів системи навчання; другий - він створює технологізацію навчального процесу, а саме розробку і впровадження у навчальний процес дистанційно-інформаційних технологій навчання.

Застосування сучасних технічних засобів навчання надає можливість досягти бажаного результату - зробити навчання яскравим, незабутнім, цікавим для студентів будь-якого курсу, формувати емоційно позитивне ставлення до вивчаємої дисципліни і навчання взагалі.

У теперішній час пріоритетним є особистісно-орієнтоване навчання та формування компетентностей. Саме якість підготовки студентів визначається змістом освіти, технологіями проведення занять, організаційною та практичною спрямованістю, атмосферою, що обумовлює постійний пошук та застосування новітніх та більш сучасних педагогічних технологій в освітньому процесі [3, с.41].

У своїй діяльності викладачі мають можливість застосовувати різні форми електронних освітніх ресурсів, а саме використовувати не тільки готовий електронний продукт (мультимедійні презентації, електронні підручники, посібники, рекомендації), а й створювати і використовувати у навчальному процесі власний авторський продукт: програми, електронні підручники, посібники, презентації. Для успішного досягнення освітніх результатів на заняттях використовуються мультимедійні технології. Вони надають можливість істотно підвищити ефективність занять, зробити їх цікавими та підвищити мотивацію студентів, впливати на їхній емоційний стан. Мультимедійні засоби навчання надають можливість підвищити наочність навчання; повторювати найскладніші моменти заняття; посилювати доступність сприйняття інформації завдяки паралельному поданню інформації в різних формах: візуальній і слуховій, організувати увагу студентів у фазі її біологічного зниження завдяки художньо-естетичному оформленню електронного ресурсу, або за допомогою наочно застосованої анімації та звукового ефекту; провести повторення (огляд, стисле відтворення, перегляд). Завдяки впровадженню в освітній процес комп'ютерних технологій на зміну нудним і "сухим" традиційним рефератам з'явилася можливість підготовки змістовних мультимедійних інформаційно-ілюстрованих презентацій, навчальних відеороликів.

Саме застосування дистанційно-інформаційних технологій надають можливість викладати навчальний матеріал у вигляді яскравих опорних конспектів, які наповнені вичерпною і структурованою інформацією. При цьому кожен студент працює у темпі та з навантаженнями, які оптимальні для нього, що сприяє найкращому засвоєнню навчального матеріалу. Як елемент проблемно-пошукового навчання рекомендовано використання кросвордів. Вони не тільки допомагають засвоєнню навчального матеріалу, а є ефективним засобом диференційованого та індивідуалізованого навчання, контролю та самоконтролю, виховують у студентів посидючість і наполегливість у досягненні мети.

Особливістю впровадження ДІТ в освіту є введення інтерактивності в освітній процес, а саме розширення самостійної навчальної роботи студентів, що сприяє розвитку активно-діяльнійсній форми навчання. Інтерактивне навчання частково вирішує ще одне суттєве завдання. Йдеться про релаксацію, зняття нервового навантаження, перемикання уваги, зміну форм діяльності, тощо. Викладач має сприяти створенню творчої співпраці зі студентами, дбати про їх комфортність не тільки в студентському середовищі, а й у міжособистісному спілкуванні викладача зі студентом. Педагогу відводиться велика роль у формуванні професійної мотивації, почуття впевненості у студентів, у їхньому відчутті безпеки.

Невід'ємною частиною освітнього процесу є не тільки самостійна робота на заняттях, а й позааудиторна самостійна робота. Тобто це діяльність студентів, що виконується за завданням викладача, під його керівництвом, але без його безпосередньої участі. Використання системи тестового контролю для перевірки знань студентів надає можливість їм самостійно контролювати свої знання, готуватися до практичної діяльності в ЛПЗ.

В основі багатьох сучасних педагогічних технологій лежить практична спрямованість, зокрема й пошуково-дослідницькі методи [4, с.49]. Однією з форм самостійної творчої роботи студентів є студентський науковий гурток (СНГ). Дослідницька діяльність це найвищий рівень самостійної роботи і передбачає високий рівень мотивації студента. Проведення дослідницької роботи студентами, зокрема в СНГ, розвиває навички самостійності, створює умови для реалізації молоддю свого творчого потенціалу, навчає самостійно приймати рішення, допомагає у самовизначенні. Таким чином, завдяки добровільному вибору найрізноманітніших форм позааудиторних завдань з вивчаємої дисципліни, студентам надається можливість самореалізації.

В основі підготовки майбутніх лікарів лежить розвиток особистостей професіонала, а саме творче та критичне мислення, уміння аналізувати, ухвалювати рішення, уміння спілкування з пацієнтами, співпрацювання у трудовому колективі. З метою покращення та удосконалення дистанційно-інформаційних технологій постійно відбувається інтенсивний пошук, впровадження та вдосконалення "нових" освітніх технологій. Для формування професійних якостей фахівця використовуються методи активного навчання. Наприклад, доцільним є використання: методів моделювання та імітації, методу конкретних ситуацій, ситуація-оцінювання, "знайди помилки", кейс-технології та інш. Вони надають можливість максимально наблизити навчання до реальної професійної діяльності. Наприклад "Ситуація - оцінювання" є прототипом реальної ситуації з готовим передбачуваним рішенням, але його необхідно оцінити: "правильно - неправильно" і запропонувати своє адекватне рішення. Кейс-метод принципово відрізняється від завдання навчального характеру та від методу "постановки проблемних ситуацій", містить навчальні та виховні завдання. Студенти працюють у групах, уважно прислухаються друг до друга, бо можливі різні думки. Студентам пропонується завдання на основі найважливіших та правдивих життєвих ситуацій. Такий кейс дозволяє побачити у ситуаціях типові моменти та формує здатність їх аналізувати за допомогою застосування аналогії.

Таким чином, впровадження і використання дистанційно-інформаційних технологій у навчальний процес для майбутніх лікарів є доцільним, як для змішаного навчання, так і онлайн, з метою формування професійних якостей та засвоєння практичних навичок є дуже важливим. Зараз цей процес потребує уваги і ретельного вивчення.

Перелік посилань

- 1.Саєнко Є. С., Крюкова Є.С. Інформаційні технології дистанційного навчання інземовою мови технічного спрямування /Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах.- 2021.- № 74, Т.3.- С.110-115.
- 2.Про Національну програму інформатизації, Закон України № 74/98-ВР (2022) (Україна), <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-вр#Text>.
- 3.Гевко І., Невмержицька О. Роль інформаційно-комунікаційних технологій в сучасній концепції дистанційного навчання / Мополь і ринок 2019.- No2 (169). – С.41-45.
- 4.Андрійчук І.П. Інформаційні технології у контексті підготовки майбутніх фахівців – психологів /Матеріали ІХ Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні цифрові технології та інноваційні методики навчання: досвід, тенденції, перспективи». (м. Тернопіль, 28 квітня, 2022).- 234 с. – С.49-51.